

sultanov. Turki ga imenujejo Ištambul. Mesto ima prekrasno lego in šteje više 1 milijon ljudi. Pozidali ga niso Turki, ampak greški naseljenci l. 658 pred Kristusom ter ga imenovali Bizantion. Prvi kristijanski rimski cesar, Konstantin Veliki, mu je dal ime Konstantinopol, t. j. Konstantinovo mesto; Slavjani mu pa sploh pravimo Carigrad, t. j. cesarjev grad. Mesto slovi zaradi prekrasne svoje lege, a nekdanj za rimskih in greških cesarjev je slovelo tudi zaradi svoje znotranje lepote, snage, bogastva, palač, trgov, gledališč, samostanov in cerkvá. Najlepša je bila cerkva sv. Sofije, od cesarja Justinijana pozidana. Sedaj je vse drugače. Pod turškim barbarstvom je po mestu vse grozno nesnažno in zanemarjeno. Križ, ki se je nekdanj svetil nad cerkvijo sv. Sofije, so Turki sneli in na njo posadili polmesec, znamenje mohamedanstva in barbarstva; hiša božja se je spremenila v turško shodnico ali mošejo; dvor krščanskih cesarjev pa je postal sedež osmanskih sultanov, ki so od ondot polovico Evrope pustošili, dokler se njihova sila ni razbila ob zidovju Dunaja pod mečem poljskega kralja Sobieskija l. 1683. Od tiste srečne dobé je turška sila začela pešati in bilo bi nje že davno konec, ako nje nebi sebični evropski državniki, kralji in cesarji podpi ali.

Turške drubali niso bile v Evropi doma. Prava domovina jim je bila turkomanska planjava med Hvaluskim morjem do znojža srednje-azijskih planin. Tam so se Bog vedel koliko stotin let klatili kot pastirske rodbine. Navečje bogastvo so jim bili na pol divji konji. Poprijeli so se naposled mohamedanske vere, se naglo vzdignoli in mimo gore Ararat, kder je nekdanj stala Noetova ladja, prlomastili v Armenijo na 50.000 konjih. Pozneje so prodrli v Malo-Azijo, kjer je njihov poveljnik Osman I ustanovil prvič turško državo in tako postal oče vsem dosedanjim turškim sultanom. Iz Male-Azije so potem Turki čez ozko morskó strugo Helespont l. 1356 prvič prbruli v Evropo in zaporedoma podjarmili večno nesložne Bolgare, Vlahe, Srbe, Albaneze in naposled l. 1453 vzeli Carigrad. Poslednji greški cesar Konstantin XIII. se je junaško branil, dokler se ni mrtev zgrudil raz zida. Sultan Mohamed II. se je tedaj preselil v cesarsko palačo ter pri vhodu izustil ošabne besede: „kakor je le en sam Bog v nebesih, tako mora biti tudi na zemlji le en gospodar; vse se mora polmesencu uklanjati.“ (Nastavek prih.)

Smešničar 35. Bila je gospodična, ki je rada prismuknjene povesti prebirala, par francoskih besed se naučila, po glasoviru (fortepiano) ščipala in zraven prav po mačkinje mijavkala. Druga revče ni vedlo ničesar, kakor k večem še na drago obleko misliti. Kuhinja, gospodinstvo bilo jej je nepoznano. Pripetilo se je, da je moža vlovila. Kot mlada gospa je nekokrat z deklo pricepatala na trg. Brž zagleda precej drobička

jajca v košari neke kmetice ter začne nevoljna vrešati: „jojmene, kako neumni ste pač kmetski ljudje; ali niste zamogli drobička jajca še par dni na gnezdu pustiti, da bi bolj na debelo vzrastla?“

Razne stvari.

(V Središču so zboleli) ljudje in živina. Otroci imajo gine, da vsak den po 2 otroka umerjeta. Živina pa je nalezla kužno bolezen na gobcu in parkljih.

(Pogoreli) so g. Polanee, lončar pri sv. Lenartu, Vogrincec pri sv. Roprtu na Goričkem, Filip Stampar v Brebrovniku, Capl in Petelinek pri sv. Jerneju, Franc Lobej v Slov. Gradcu, Fr. Frangež v Račah, Fr. Žižek v Ročici in nemški teater v Slatini. Tukaj se škoda ceni na 30.000 fl.

(24 gostov) se je oglasilo za prostovoljni poduk na sadje in vinorejski šoli pri Mariboru!

(Ločanom), koje dopis v 33. šte. „Slov. Gosp.“ še vedno peče, naznanjamo, da ga ni spisal tamošnji kaplan, č. g. J. Smolej. Pustite ga torej pri miru!

(Pod voz) prišel je posestnik Panlič v Dogmancih na Bizelskem in k p. iči mrtev ostal. Prihodnjé več!

(210 fl ukradel) je nekdo posestniku Martinu Kovaču v Skalab pri Šoštanju, ker je namesto doma v nekem kozolen zaspal.

(Urad za cementiranje) sodov v Slov. Bistrici začne svoje poslovanje l. sept.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Jožef Probst je imenovan za župnika v št. Primonu na Pohorji. Prestavljeni, oziroma na novo vmeščeni so č. g. g.: Avg. Hecl k sv. Hemi, P. ul Hrovat v Prihovo, Andr. Podhostnik v š. Rupert nad Laškim, Šim. Dueman v Vitanje I., Jož. Miasko v Goranjigrad, Juri Rabin v št. Tomaž, Fr. Nendl v Šmarje II., Fr. Leber v Sulcbah, Ant. Fišer mlj. v št. Martin v Rožni dolini, Lor. Obrán v št. Jakob v Dola.

(Dražbe). Teh je razpisanih samo za prihodnji teden na slovenskem Štajerskem 47, zato objavimo samo tiste, ki pridejo na vrsto 3. krat. 25. avgusta Martin Ornik 3620 fl. pri sv. Lenartu. 26. avg. Franc Hrastenšek 4770 fl. v Konjicah. 28. avg. Miha Stupan 3080 fl. v Konjicah. 30. avg. Marija Dobršek 1825 fl. v Oplotnici in Anton Bobek 349 fl. v Kozjem. 1. sept. Blaž. Vidovič 795 fl. pri sodnji Ptujski in Cenc Homer 450 fl. pri sv. Lovrencu v puščavi. 4. sept. Liza Rahle 580 fl. v Konjicah pri sodnji.

Listič uredništva: Nekaterim farmanom pri sv. Janžu! pritožito se pri znanej Vam gospodski. V „Slov. Gosp.“ takih cerkvenih stvari ne moremo vzeti! Dopis od sv. Martina pod Mariborom in oznanilo iz Vranskega prihodnjé!

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 66-55 — Srebrna renta 70-10 — 1860-letno državno posojila 111 — Akcije narodne banke 856 — Kreditne akcije 143 — Napoleon 9-69 — Ces. kr. cekini 5-85 — Srebro 102-70